

[Kaj Poulsen]

er en ideologisk holdning gående ud på, at de, der kun har råd til at bo i almennyttige boligselskaber, nu skal have et ekstra gok? Jeg tror selvfølgelig, jeg ved, hvad boligministeren vil svare mig, for i begyndelsen af marts måned, efter at boligministeren havde forelagt den løsning i regeringen, som kreditforeningerne og Boligselskabernes Landsbyggefond havde udarbejdet, nemlig en ramme på 4,3 mia kr., kunne vi jo høre boligministeren gå ud og sige, at han desværre var blevet underkendt. Jeg synes, det er helt urimeligt, at man på den måde tilbageviser et oplæg, som helt klart ville have givet offentlige besparelser, som ville have løst problemerne i de afdelinger, der er problemer med, og ikke kun de nuværende problemer. Man ville have fået et kasseopfyldningssystem, der havde gjort, at disse afdelinger kunne begynde på en frisk.

Op så kommer man med en halv løsning, hvor der ingen tvivl er om – selv om fru Agnete Laustsen sagde, at vi ikke kan fortsætte med at lave disse nødløsninger – at vi i løbet af ganske kort tid i folketinget igen vil komme til at tage stilling til nogle problemer, som så måske vil være mere kostbare end det, vi har i dag.

Jeg synes, det er en utrolig arrogance, regeringen har vist over for problemerne i den almennyttige boligsektor, og jeg synes, det er fantastisk, at man har kunnet afvise det tilbud, der er kommet fra realkreditinstitutterne. Man har valgt at ville nøjes med at spare 44 mill. kr. det første år i stedet for at spare 80 mill., og dermed har man ladet nogle problemer stå uløst. Det er en halv løsning.

Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil klarlægge det, således at vi kan få et flertal for at få den hele løsning igennem og kan få klaret disse problemer én gang for alle. Jeg synes, at det, der ligger i dette her, nærmer sig det skandaløse.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først takke de ordførere, der har givet principiel tilslutning til dette lovforslag om en løsning af de akutte problemer, som jo eksisterer for en del almennyttige boligafdelinger.

Jeg vil gerne sige, at regeringen betragter dette her som en helhed. Lovforslaget består af tre dele, som flere ordførere har været in-

de på, nemlig en akut løsning, et udvalgsarbejde om en afklaring af sektorens muligheder og forhold på længere sigt og endelig en del, der skulle få tingene til at hænge sammen, nemlig den del, der vedrører spørgsmålet om opkrævning af et mindre, pligtmæssigt bidrag.

Jeg må sige, at jeg egentlig er noget overrasket. Jeg beklager den holdning, den radikale ordfører tilkendegav her i dag. Jeg ved, at den radikale boligpolitiske ordfører tidligere offentligt har tilkendegivet, at man var sympatisk stemt over for en løsning også med hensyn til opkrævning af visse bidrag, og derfor vil jeg meget kraftigt henstille til det radikale venstre, at man overvejer spørgsmålet på ny. Skal man være en lille smule optimistisk, var der måske antydninger i hr. Sværkes tale, men det var i hvert fald ikke meget klart. Der kan måske også foreligge nogle misforståelser. Hvis jeg hørte hr. Sværke rigtigt, var det noget med, at den stødpude, den pulje, skulle klare det i løbet af de halvandet år. Nej, det drejer sig om, at vi opkræver en midlertidig afgift i de halvandet år, og så var det tanken, at denne fond skulle træde til, hvis der opstod den slags problemer for andre end dem, der er omfattet af lovforslagets første del.

Hr. Baadsgaard og flere andre har været inde på, at rammen på de 2 mia kr. er for lille, og hertil vil jeg gerne sige, at vi selvfølgelig, inden vi fremsatte et forslag, har vurderet, hvor store problemerne er, og hvor meget vi kan gøre inden for den ramme, og jeg er overbevist om, at det er forsvarligt. Det er realistisk at foreslå de 2 mia kr. Det kan vel ikke undre nogen, at Boligselskabernes Landsforening, når den skal fremsende en ønskeseddel, ikke tager for lidt med, og derfor er jeg overbevist om, at vi klarer de helt akutte problemer med det, vi har anført her, sammenholdt selvfølgelig med den direkte støtte, som lovforslaget også omfatter.

Jeg synes, det er rigtigt at understrege, som fru Agnete Laustsen var inde på, at problemerne i de almennyttige afdelinger, som vi taler om, er mange, og at de er forskellige. Det er klart, at en række af de problemer, vi ser, også er samfundsskabte. Det mener jeg også der er redegjort for i lovforslaget, og det er også baggrunden for, at vi fremsætter lovforslaget om, at staten går med.